

maa man klargøre sig, at Kystfiskeriet drives med smaa Baade, aabne eller halv-dæks Baade, som trækkes paa Land; de gaa kun kort ud og vende hjem samme Dag med Fangsten. Dette Fiskeri drives naturligvis kun i roligt Vejr, ellers kunne Fiskerne slet ikke komme ud, i alt Fald er det farligt, ogsaa fordi de skulle over Revlerne. Skulde vi anlægge en Havn for dette Fiskeri, maatte hvert Fiskerleje have sin Havn, og det kan der ikke godt være Tale om. Anlægger man en Havn, ville naturligvis de Fiskere, der bo ved den, have nogen Nytte af den, men Fiskerne langs den øvrige Vestkyst ville saa godt som ingen Nytte have af den. Der er altsaa ikke for Kystfiskernes Skyld nogen særlig Trang til en Havn. Derimod kunde der nok siges at være nogen Trang til en anden Beskyttelse for dem, og det er den Trang, man søger at afhjælpe gennem de saakaldte Læmoler. Nu er der baade her og i Folketinget fra alle Sider talt mange rørende Ord om disse, medens man nærmest staar tvivlende over for Havnene. Jeg er ikke ganske enig med de Herrer. Jeg tror, at det er lidt tvivlsomt, hvad Nytte disse Læmoler ville gøre. Naa, det vil jo vise sig ad Aare. Derimod er jeg temmelig overbevist om Fiskerihavnens Nytte for Kutterfiskerne. Læmolerne kunne jo ganske vist, som det har vist sig ved Hirtshals, gøre nogen Gavn, de statistiske Oplysninger vise, at Hirtshals har haft en Del flere Fiskedage end de andre Fiskepladser, saa nogen Gavn har Molen gjort her. Jeg siger derfor, at der er nogen Grund til at forsøge en videre Udvikling af disse Læmoler, og jeg billiger det Forslag, der er fremkommet om at bygge to Læmoler til. Man maa jo være klar over, at det har sin store Betydning, at man anlægger to Moler, thi naar de komme til at ligge i forskellige Vindretninger, og ikke ligge for langt fra hinanden, ville Fiskerne paa den Del af Kysten under færefulde Omstændigheder kunne vælge imellem at gaa ind til den ene eller den anden Læmole, hvor de i det paakommende Tilfælde, efter som Vind og Strøm er, ere mest i Læ. Jeg tror derfor, at det er fuldstændigt rigtigt, naar den højtærede Minister har foreslaaet to Læmoler.

Ligeledes kan jeg hilse Forslaget om Høfderne med nogen Sympati; ikke fordi jeg tror, at alle de Penge, vi have givet ud til dem, ere vel anvendte, men jeg ser paa Sagen som min ærede Sidemand (Breinholt): naar vi ere begyndte, maa

vi blive ved, særlig paa den nordre Limfjordstange, fordi det har sin store Betydning at sikre Thyborønkanal, og den kan kun sikres ved at fortsætte Høfdeanlægene. Jeg tror derfor ogsaa, at det er med velberaad Hu, at dette Forslag fremkommer.

Jeg vender mig saa til det 3die Punkt paa Forslaget, det, som jeg i og for sig hilser med størst Glæde, Skagenshavnen. Jeg skal ikke komme langt ind paa dette Spørgsmaal, det er omtalt og drøftet saa meget baade i Folketinget og her, men jeg vil dog omtale nogle af de Indvendinger, der ere gjorte imod det. For det første er det fra flere Sider, bl. a. af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Johnsen), sagt, at det er ikke tilstrækkelig undersøgt, hvorvidt en landfast Havn eller en Øhavn er det rigtige, derfor burde man ikke saadan uden videre vedtage Forslaget, for det var meget tvivlsomt, om ikke en Øhavn var bedre end en landfast Havn. Jeg er ikke Tekniker, og jeg skal ikke særlig give mig ud for sagkyndig paa dette Omraade, men jeg tror nok, at jeg med nogenlunde Sikkerhed tør stille de sagkyndige, der havde Sæde i den Kommission, som har foreslaaet en landfast Havn, op mod de sagkyndige i Folketinget eller rettere den sagkyndige i Folketinget. Jeg tror nok, at Kommissionens Medlemmer rumme en saa stor Part af Sagkundskaben paa dette Omraade, at vi her i dette Ting trøstigt kunne gaa ud fra, at det, Kommissionen her har foreslaaet, er det rette. Naar man nu siger, at Øhavnen skulde have saa uhyre mange Fordele, saa er der jo naturligvis, som fremhævet af den ærede Minister, enkelte Fordele ved den, men den har ogsaa sine Skavanker, og den har særlig en stor Skavank, og det er den, at en Udvidelse af den er umulig. Man anlægger der en Havn beregnet paa et saa og saa stort Fiskeri, med Plads til saa og saa mange Kuttere, og skulde det nu lykkes, at dette Fiskeri virkelig udvider sig i betydelig Grad, hvad vi, der ønske denne Havn, jo haabe, saa vil det være ganske umuligt at opfylde de Krav, som Fiskeriet senere kan stille paa denne Plads, men er afskaaret fra enhver som helst Udvidelse. Dernæst er der det, at en saadan Øhavn sikkert nok vil blive dyrere. Hvis den ikke bliver dyrere, saa ser jeg for øvrigt ikke, at den ærede Minister ikke efter Lovforslaget meget godt kunde vælge en Øhavn, der staar ikke noget som helst i Lovforslaget om, hvorvidt det skal være en landfast Havn eller en Øhavn, der staar kun,